

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

2 Vicariorum à lege species quot, & quales. Papae qualis potestas.
Episcopi Apostolorum vices gerunt. Presbyteri in quorum locum
successerint. Capitulae cathedralium, sede episcopali vacante vices ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

tas Episcopi in visitatione.

10 Vicarii generales Episcoporum unum, & idem sunt cum Episcopo, & cum eodem consueuant anum, & idem tribunal.

11 Vicarius generalis primum locum obtinet post Episcopum.

12 Vicarius Episcopi legitima generali facultate suffultus, regulariter potest exercere omnia, quae Episcopus potest, & honorandus, prout honoratur Episcopus.

Fallit tamen in pluribus, & primo in consecratione Episcoporum, ibidem.

Secundò fallit in consecratione, & administratione Sacramenti chrismatis.

Tertiò in consecratione ecclesiarum, & altarium, & benedictione calicis.

Quartò in consecratione olei sancti.

Quintò in collatione ordinum.

Sextò in correctione capitulorum.

Septimò in degradatione ordinatorum.

Ottavò in reconciliatione ecclesia polluta.

Nonò in concessione indulgentiarum.

Electus in Episcopum potest exercere, que sunt jurisdictionis, non autem, qua sunt ordinis, ibidem.

13 Vicarius Episcopalis creari debet in spiritualibus, & temporalibus generali.

14 Facultas conferendi beneficia sub generalitate verborum non comprehenditur.

15 Vicario generali, ut amplam habeat facultatem, quibus verbis litteræ vica-

riatu sint extēndenda.

16 Facultas dispensandi, dimissorias concedendi, & examinandi.

17 Facultas visitandi, & contra delinquentes procedendi.

18 Facultas casu reservandi, & absolvendi.

19 Facultas Synodos celebrandi, causas cognoscendi, & sententias promulgandi, atque exequendi.

20 Facultas penas moderandi, & beneficia conferendi.

21 Facultas beneficia uniendi, dismembrandi, & ex causa fundationis, vel dotationis, jupatronatus reservandi.

22 Facultas fidelitatis, & alia iuramenta recipiendi, ac infeudandi, & caducitates declarandi.

23 Facultas rationes, & computa videndi, & revidendi.

24 Litteræ vicariatu sine testium presentia non probant.

25 Vicarii temporales plures.

26 Dux Sabaudia est Vicarius perpetuus Imperatoris.

27 Appellationes ad tribunal Imperiale interponenda ad tribunal Duxis Sabaudie interponi debent.

28 Dux Sabaudia, & successores in ducatu sunt Vicarii Imperatoris.

29 Dux Sabaudia in suis dominis omnia potest, quae potest Imperator in universo.

genera constituta, quorum principalia duo sunt, ali sine facto hominis ab ipsa lege, ali facto hominis constituti, ut distinguit Marant. de ord. judic. par. 4. d. 5. in princip. num. 6. & Sbroz. de Vic. ep. si. q. 3, 2 n. 1, & 2, lib. 1. † Vicarii sive hominis fa-

Quoniam Vicarii generales Episcoporum cum Episcopis unum, & idem tribunal, & consistorium repræsentant, post plura de potestate Episcoporum, de Vicariis tractandum videatur. † Vicariorum varia, & diversa sunt 2

cto à lege constituti in sex species dividuntur, quarum prima est Summorum Pontificum, Petri successorum, quibus Evangelica voce Domini claves æternæ vitae traditæ, & terreni simul, & cœlestis imperii fuerunt jura commissa, ut cap: quamvis, 21, dist. & cap: omnes, 22, dist. & sunt Vicarii Christi, cap: ubi periculum, §. ceterum, & cap: fundamenta, §. decet, de elect. in 6.

Secundæ specie sunt Episcopi, qui Apostolis successerunt, & Apostolorum vices gerunt, cap: legitimus, 93, dist. cap: in novo, 21, dist. cap: quorum vices, 69, dist. & cap: 1, §: per frontis, de sacr. Vnde. Vicarii enim Dei sunt, quos Spiritus sanctus posuit regere Ecclesiam ipsius Dei, quam acquisivit sanguine suo. Act. Apo: cap: 20. Conc Trid. cap: 1, de reform. sess: 6: & Card Bellarm. in Apolog. pro respons. ad libr: Reg: Brit: c: 4, sub vers. quod etiam rex. Succedunt autem Episcopi Apostolis, quatenus illi fuerunt primi Episcopi particularium ecclesiastarum, ut Jacobus Hierosolymitanæ ecclesiæ, & Joan. Ephesinæ, non autem propriè succidunt Apostoli's, quatenus Apostoli erant, id est, missi in omnem terram cum plenissima potestate, ut docet Card. Bellarm. in libr: de cler: & lib: 4, de Pont. & distinguendo declarat idem Card. in respons. ad Apolog: pro iur. fideliter, sub rubric: de respons. ad ea, que objiciunt. contr: Epistol. §: Responsio Episcopus succedere, pag. 212.

Tertia species est Presbyterorum, qui cum Apostoli videntes messem multam, operarios autem paucos, rogassent dominum messis, ut mitteret operarios in messem suam, elegerunt septuaginta duos discipulos, quorum vicem presbyteri gerunt, dist. cap: in novo, 21, distinct.

Quartæ speciei sunt Capitula cathedralia,

quæ tede Episcopali vacante, Episcopi vices gerunt, gloss. in cap. unic. 2, not. de majoris. & obed in 6. & Innoc. in cap. eam te, num. 4 & seq. de rescript.

Quinta est Archidiaconorum, qui absentibus Episcopis, nullo vicario constituto, absque aliquo facto, ipso jure sunt illorum vicarii, cap. 1. ubi gloss. & Butr. & cap. ad hac, §. secundum, & §. item epistola, ex. de offic. Archid.

Sexta autem est Archipresbyterorum Cathedralium, qui etiam dicuntur vicarii nati, quoad spiritualia quædam, ut per Host. de offic. Archipresb. & plenè per Sbroz d. q. 3, à num. 2, usque ad num. 19.

Vicarii factio hominis constituti sunt spirituales, & secundum jus canonicum creantur, quorum alii sunt perpetui, & alii ad tempus, Abb. in cap. ex irpanda, §. quæ vero, num. 9, de preb.

Primo perpetuus † est Vicarius Urbis, cuius officium de potestate ordinaria non est amovibile, sed solum vacat per obitum, & semper creatur S. R. E. Cardinalis, cuius jurisdictione extra Urbem non extenditur, cap. sua nobis, de offic. Vic. Et in Urbe est, tanquam Ordinarius in sua diœcesi, habens jurisdictionem in clericos, & Hebraeos, d. cap. sua nobis, ex. de offic. Vic. & Sbroz. d. q. 3, num. 19.

Secundo sunt vicarii perpetui deputati monasteriis, & aliis beneficiis, quibus pro curæ animarum regimine sunt vicarie auctoritate Apostolica perpetuè creatae, & post erectionem dicti Vicarii auctoritate ordinaria, prævio examine ad formam facri Concilii Tridentini admittuntur, & sine causa amoveri non possunt, cap. ad hac, eod. tit. c. 1, de capell. mon. in 6. Abbas in dist: §: qui vero, nu. 8. Rota decis.